

на намерува се и джаміята Ёл-Акса, на ужасно-големи зидове подвигната, на коихъ то бѣше Царь греческій Правко (Управко или Юстиніанъ) църква созыдалъ. Отъ дворището на храматъ едни златны вратници водеха камто востокъ, четири камто западъ, отъ коихъто едните въ царската палата, двѣте въ долніатъ градъ, а четвъртите низъ степените долу, и пакъ на горе камто гората Акра.

Помежду Акра, предградіето Везета и храма Соломонова, созыдалъ е Симонъ Маккавей крѣпъстьта Барисъ, която е Иродъ разширилъ и Антоніа нарекалъ.

Стѣните, които окружаваха гората Сіонъ бѣха найстари, и неговата крѣпъсть умножаваха еще 60 кулы, помежду коихъ бѣше стѣлъпъ (кула) Давидовъ, покѣсно Иппикусовъ а найподире Пизанскій наречень, останалъ е найдълго време въ воспоминаніе. Покѣсната стѣна съ 14 кулы затвораше предградіята и Акра въ укрѣпленіето; найпосле подвигналъ бѣше Иродъ Агриппа I. еще една стѣна отъ 50 стѣжки высочина и 20 стѣжки широчина, за да вовлече горыте Голгоѳа и Везета такожде въ защитителна черта. Отъ 90 на истата стѣна подвигнаты кулы възвышава се Псефиносъ 70 стѣжки высокъ, и отъ неговата высочина можеше да се прегледа Юдеа, Аравіа, и Средиземното море. Храматъ ако и да бѣше окруженъ съ големи стѣны, затова пакъ бѣше отъ западна и сѣверната страна, гдѣто до градатъ достигваше съ особенный единъ зидъ отдѣлень.

Числото на вратниците (Капи) градски, бѣше въ разныте оны времена различно. Въ времето на освоеніе Ёрусалима бѣха 12 вратници отворили входить въ доброукрѣпленныя градъ, което число народа, какъ що Іосифъ Списатель казува до единъ милліонъ износуваше, вѣроятно въ онова време, когдато войната всич-